

A Pecz-fiúknál jártunk: bemutatkozik a Vasas serdülő csapata

2010. január 26.

A dermesztően hideg hétfői estén a Császár-Komjádi uszodában jártunk, hogy meginterjúvoljuk Pecz Lajost, a VASAS '93-as korosztályának edzőjét, aki szívesen válaszolt minden kérdésünkre. Mielőtt az interjút közölnénk, bemutatkoznak az általa nevelt fiatalok, a korosztály bajnokságának egyik aranyesélyes csapata.

Folytatódik az utánpótlásban dolgozó edzőket és szakembereket bemutató interjú-sorozatunk, soron következő állomásunk a Vasas-MVM volt, amelynek serdülő korosztálya igazán szép alapszakasz után várhatja a folytatást.

Pecz Lajos tanítványai 12 győzelemmel, veretlenül nyerték meg a PIROS-csoportot, és az alapszakaszból a márciusban kezdődő rájátszás felsőházába jutottak 119-36-os gólaránnyal. Megelőzték az FTC-t, a BVSC-Zuglót, és a Ceglédet, a tehetséges Manhercz Ádám révén pedig az 5 legeredményesebb góllövő egyikét piros-kékek adják (44 gól, 4.hely).

A pénteken edzést tartó korosztályos válogatottba Petlyánszki Péter kapitány Manhercz mellett Franciscs Dánielt (15 gól), Bendes Viktort (kapus), Kapronczay Mórt (20 gól), és Salamon Attilát (12 gól) és a balkezes Somlai Tamást is meghívta.

Megérkezésünkkor a fiúk keményen kondiztak, Pecz Lajosnak még interjúadás közben sem jelentett gondot a fiúk kordában tartása és a "duma" redukálása - bár minket sokkal inkább az a tisztelet lepett meg kellemesen, amivel beléptünk pillanatában, egy udvarias köszönéssel megtoldva fogadtak. Ismerek olyan sportágat, ahol a hasonló korban ezt kérni naivitás lenne, bár amikor fiatalabb voltam, ott is elvárták a hosszabb távban gondolkodó edzők, amit Pecz Lajos is kiemelt: a tanulmányi eredményekben való jeleskedést.

A fiúk minden nap 3 órát, 6-tól 9-ig edzenek, az első egy órát a kondigépek mellett, utána a vízben - jelen esetben odakint. Mi, akik még mindig csak kívülről szemléljük ezt a csodás sportágat, igencsak meglepődtünk azon, hogy mínusz 5 fokban az edzést kint vezénylik le. Régi futballistaként megszoktuk azt, hogy hóban futunk, és télen is kint edzünk, de hát futballban még a gazdagabb országokban sincs mindig fedett stadion, uszoda viszont még a szegényebbekben is akad.

Vagy legalább vízfelület.

Hittük... De nem így van, pedig láthattuk, hogy a kismedence felett ott volt a sátor, alatta pedig kellemes meleg, bár azt nem tudtuk meg, kik edzenek alatta.

Pislákoló fényben folytatódott az erőnléti edzés, a fiúk hiába is akarták, labdát az alapozás miatt aznap nem láthattak; ment a kemény taposás, úszás - pólóban, hogy még nehezebb legyen. Habár jó lett őket látni játszani, nem vesztettünk szinte semmit, mert a parton álldogálva néha még a hidegről is megfeledeztünk Pecz Lajost hallgatva. Szavait még akkor sem foglalhatnám össze röviden, ha akarnám - és nem is akarom, hiszen az interjút hamarosan mindenki elolvashatja.

Majdnem másfél órát álldogáltunk kint, mínuszban, a medence mellett, a fiúk még a felénél sem tarthattak a gyakorlatoknak, amiket egyedül a "kisebb" sérüléssel bajlódó Manhercz Ádám nem végezhetett 100 százalékosan el. Reméljük, hamarosan rendbe jön a válla.

Amikor eljöttünk, jó érzéssel gondoltunk bele az ott töltött mintegy két órára: láthattuk a jövő reménységeit, akik - a legtöbbször azért - zokszó nélkül túrték, hogy a világ legjobbait neveljék belőlük. Persze, hogy bennük is meg voltak a fiatalságra oly jellemző huncutságok, de láthattuk

azt az alázatot, ami oly sok fiatal vízipólósra jellemző, és amelyre oly nagy szükség lenne nemcsak odabent, a medencében, hanem odakint is, a parttól távolabb.

A Vasas a rájátszás során először március 14-én lép pályára a Budafóka ellen, és mi alig várjuk, hogy tudósíthassunk nemcsak róluk, hanem a korosztály további meccseiről is.

Hűséges olvasóink pedig addig sem felejtsék el figyelni a vizipolo.hu-t, ahol a Pecz-interjú után beszámolunk a héten a korosztály válogatott összetartásairól is.

(Cs.)